

Jordbruger, hvis Ejendoms gennemsnitlige Jordværdi pr. Td. Land ikke overstiger:

- 1) 150 Kr., for saa vidt der har været dyrket Korn paa mindst 25 pCt. af Ejendommens samlede Agerjord,
- 2) 250 Kr., for saa vidt der har været dyrket Korn paa mindst 30 pCt. af Ejendommens samlede Agerjord.

Endvidere enhver anden Jordbruger, der har dyrket mindst 35 pCt. af sin Agerjord med Korn eller 43 pCt. med Korn og Sukkerroer, der leveres til Fabrik“.

Som det vil være kendt fra Lovforslagets første Behandling i Folketinget, anser *Venstres Medlemmer af Udvalget* (Brorsen, Martin Hansen, Jørgen Jensen, N. Neergaard og Pinstrup) ikke Jordværdien for velegnet som Grundlag for en Kornlevering, da man ikke i sin Tid har tiltænkt denne en saadan Anvendelse og den derfor ikke er ansat med den Omhyggelighed, som et saadant Øjemed paakræver.

Der kan sikkert med Føje rettes den Anke mod Ejendomsskyldansættelserne, at der hersker megen Ulighed Skyldkreds mod Skyldkreds, men dette gælder da navnlig, naar man kommer til Ansættelserne af Ejendommenes Jordværdi, hvorved sikkert hverken Vurderingsraadene eller Overskyldraadet har naaet at tilvejebringe Ensartethed og Ligelighed i Ansættelserne.

Saa vel af forannævnte Grunde som foranlediget ved de talrige i Bladene og overfor Udvalget fremførte Besværinger havde nærværende Mindretal anset det for ønskeligt, om der kunde være tilvejebragt et andet Grundlag for Ligningen, og har derfor skænket det af de samvirkende danske Landboforeninger anbefalede: Foldtal i Forbindelse med besaaet Areal nøje Overvejelse. For at faa Sikkerhed for dette Grundlags Fortrin maatte der nødvendigvis foretages indgaaende Undersøgelser. Hertil har det til Udvalgets Raadighed staaende Materiale og den Rigsdagen levnede Tid til Sagens Behandling været utilstrækkelig. Navnlig kunde man for mulig at formindske Ubillighederne og Ulighederne ønske nævnte to Grundlag — Foldtal og

Udvalgenes Betænkninger m. m.

Jordværdi — forbundne saaledes, at der toges et rimeligt Hensyn til de enkelte Ejendommers Evne til at levere Korn, og Landbrugets Produktionsevne ogsaa i Fremtiden bevaredes samtidig med, at der sikredes Samfundet det nødvendige af de vigtigste Livsfornødenheder, hvortil — efter Mindretallets Opfattelse — ogsaa bør henregnes nogen dyrisk Produktion.

Det siger sig selv, at et Rigsdagsudvalg ikke indenfor saa kort Tid har været i Stand til at løse denne Opgave. Hertil krævedes særlig Medvirkning af Statens statistiske Departement og andre sagkyndige.

Mindretallet har derfor, uden at paatage sig Ansvar for selve Grundlaget for Ligningen, maattet indskrænke sig til at søge Lovforslaget ændret og forbedret i Overensstemmelse med de fra dettes Side ved Sagens første Behandling fremførte Udtalelser, og her skal man navnlig pege paa Nødvendigheden af, at det Kvantum Korn, der kræves afgivet som pligtig Levering, nedsættes, da det er Mindretallets bestemte Opfattelse, at den Ydelse, der i Lovforslaget forlanges, vil have en saadan Indskrænkning af Besætningerne til Følge, at Landets Sikring af dyriske Næringsmidler — Mælk, Smør, Kød og Flæsk — vil være truet. Det er ogsaa Mindretallets Opfattelse, at disse Produkter vil være af megen Værdi, ja, med Fremtidsudsigterne for Øje af større Værdi end noget som helst andet, for at man fra Udlandet kan forskaffe Landet, hvad dette haardt tiltrænger.

Mindretallet har dernæst anset det for paakrævet, at der sikredes saavel Rigsdagen som Landbrugets Repræsentationer mere Medvirkning ved disse Sagers Behandling, og har stillet hertil sigtende Ændringsforslag, som man med Tilfredshed har set tiltraadt af Udvalgets Flertal.

Mindretallet undlader ikke at gøre opmærksom paa, at der i Lovforslaget findes en Række Principper, som man under andre Forhold bestemt maatte modsætte sig.

Et *Mindretal* (Pinstrup) føler sig overbevist om, at som Jordværdien under Ad-